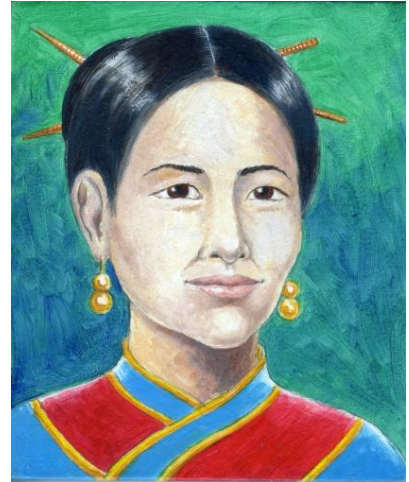

Wang Zhenyi i el funcionament dels eclipsis (1768-1797, Xina)

Wang Zhenyi va ser una famosa astrònoma de la dinastia Qing, l'última dinastia imperial de la Xina. Va estudiar els eclipsis lunars fent servir models construïts al jardí de casa seva: una taula rodona feia de Terra, penjava una làmpada de vidre al sostre que feia de Sol i col·locava un mirall que feia de Lluna a l'altre costat. A partir dels moviments dels tres cossos regits pels principis astronòmics va aconseguir fer observacions molt encertades.

Va néixer al 1768. Ja de petita era molt intel·ligent i li agradava molt llegir. La seva família estava formada pel seu pare i els seus avis. El seu avi havia sigut governador i gaudia d'un ampli intel·lecte i amor per la lectura. El seu pare, però, no va superar els exàmens imperials i va

estudiar ciència mèdica. El seu avi va ser el seu primer professor d'astronomia, la seva àvia la professora de poesia i el seu pare li va ensenyar medicina, geografia i matemàtica.

Després de la mort del seu avi, la família va viatjar per diferents regions de la Xina. Durant aquest període de temps Wang Zhenyi es va enriquir del coneixement que li proporcionaven els llibres del seu avi així com es va instruir en arts marçials i el tir amb arc.

Als divuit anys va començar a enfocar els seus estudis amb Zhan Mei, va guanyar tal fama en poesia i en els seus coneixements en matemàtiques que va arribar a fer de professora d'estudiants, però només masculins. Una de les seves contribucions va ser aconseguir descriure la seva visió dels fenòmens celestes, com per exemple el moviment dels equinoccis i com calcular-lo.

En el camp de les matemàtiques, Zhenyi dominava la trigonometria i admirava al matemàtic Mei Wending. Va arribar a re-escriure un dels seus llibres de forma més senzilla perquè fos més accessible.

La seva poesia incloïa la seva interpretació dels clàssics, la història i les seves experiències durant els viatges, així com escenes de les vides dels plebeus que va conèixer.

Va trencar moltes de les tradicions feudals del seu temps que obstaculitzaven els drets de la dona. Al llarg de la seva vida va escriure dotze llibres d'astronomia i matemàtiques. Va morir al 1797 als 29 anys sense deixar descendència. Al 1994 la Unió Astronòmica Internacional va decidir posar el seu nom a un dels cràters de Venus.